

Pericopa Haiei Sara - Cămilele lui Avraham [anul 5785]

Cămila este amintită în Tanach de 54 de ori, o jumătate din ele, 25 sunt în Geneza. În pericopa noastră se spune: „Și slujitorul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său, și a plecat cu toată bogăția stăpânului său în mâna lui; s-a ridicat și s-a dus la Aram-Naharaim, la orașul lui Nahor; a pus cămilele să îngenuncheze în afara orașului” (Geneza 24:10-11). În acest capitol în care noi citim despre logodna între Rebeca și Isaac, cămila este amintită de 17 ori.

Cămila este amintită pentru prima oară în Tanach în Geneza 12:16: „Iar lui Avraham, [Faraon] i-a făcut bine datorită ei, el dobândind turme, cirezi, măgari, sclavi, slujnice, măgărițe și cămile”. Iacov i-a trimis lui Esav un dar: „Treizeci de cămile care alăptau și puii lor” (Geneza 32:15). Pe vremea lui Saul au făcut un război contra hagaritilor care stăteau în Galaad. Aici s-a enumerat cel mai mare număr de cămile din Tanach: „Ei au luat pradă animalele – 50.000 de cămile ...” (1Cronici 5:21). Iov avea la început 3.000 de cămile (Iov 1:3), iar la sfârșit 6.000 de cămile (Iov 42:12). În războiul ținut de Ghedeon contra Midianului scrie: „Midianul, Amalecul și toți cei de la Răsărit umpluseră valea ca un roi de lăcuste, iar cămilele lor erau fără număr ca firele de nisip de pe malul mării” (Judecători 7:12). Nu știm dacă este vorba aici despre sute de cămile ori poate mii de cămile. Cei care au revenit din Babilon au adus cu ei 435 de cămile (Neemia 7:69).

Regele Saul a primit porunca: „Acum du-te, înfrânge-i pe amaleciți și nimicește-i împreună cu tot ce au; să nu-i cruți, să omori pe bărbat și pe femeie, pe copii și pe sugar, taurul și oaia, cămila și măgarul” (1Samuel 15:3). Regele David a lovit forțele amaleciților care au ars orașul Țiclag: „Niciunul dintre ei n-a scăpat, în afară de 400 de oameni care au fugit pe cămile” (1Samuel 30:17). Printre cei care erau peste tezaurele regelui pe vremea lui David: „peste cămile era Obil, ismaelitul” (1Cronici 27:30), ceea ce dovedește importanța cămilor în țară. Despre regina Șeba s-a spus: „Ea a sosit la Ierusalim cu o suită impresionantă, cu cămile încărcate cu balsam, cu foarte mult aur și cu pietre prețioase” (1Regi 10:2).

Noi nu mâncăm carne de cămile fiindcă ele au doar unul din semnele purității (cașer) după cum scrie: „Dar acestea sunt cele să nu le mâncați dintre cele care rumează hrana sau au copita despicată: cămila, căci rumează hrana, dar nu are copita despicată – este necurată pentru voi” (Levitic 11:4).

Cămilele sunt răspândite în vestul și sudul Asiei și în nordul Africii. Ele au botul și copitele adaptate să nu se rănească de la spinii aflați în deșert. Poate să meargă 100-150 km. pe zi și să care 200-250 kg. În 14 zile fără apă poate să piardă 200 kg. din greutatea corpului printr-o deshidratare aprigă. Cămila are o înălțime de 2-2.50 metri, o lungime de 3-3.3 metri și o greutate de 600 kg. Cămila este în stare să recupereze apa pe care a pierdut-o în câteva minute. Într-un experiment făcut pe o cămilă, ea a pierdut în 14 zile 200 kg. din greutatea ei. Ea a reușit să recupereze apa pierdută în 10 minute, Un om nu este în stare să recupereze atât de repede. De asemenea sângele cămilor are caracteristici care nu există în sângele omului: el nu se amestecă cu apa.

Rebeca a avut cu siguranță mult de lucru când a dat apă cămiloror: „Ea a spus, bea domnul meu și s-a grăbit și a coborât ulciorul în mână și i-a dat să bea. A terminat să-i dea de băut și a spus, voi scoate apă și pentru cămilele

tale, până când vor termina de băut” (Geneza 24:18-19). Dacă presupunem că fiecare cămilă a băut doar 50 de litri de apă care este minimum după așa un drum lung, i-au fost necesari cel puțin 500 de litri ca să dea apă la cele zece cămile. Aceasta în afară de apa scoasă pentru slujitorul lui Avraham și oamenii lui.

Cămila domestică

Există o mare dispută între arheologii biblici în legătură cu data apariției cămilelor domestice. Marele arheolog William Albright a susținut că acestea au apărut prin sec. 12-13 î.e.n. Acesta se baza pe datele valabile anilor 1960. Mai târziu au stabilit alții că ele au apărut deja în sec. 18-19 î.e.n. În ultimii ani s-au găsit probabil dovezi la existența cămilelor domestice deja de mii de ani. Toată problema este dacă Avraham și ceilalți patriarhi puteau stăpâni cămile sau nu. Însă documente descoperite la Aleppo în Siria conțin mărturii despre acestea încă din sec. 18 î.e.n. Într-una din ele scrie: „O porție pentru cămilă”. Acesta dovedește că poveștile biblice din Geneza au suport științific. În Iran s-au găsit rămășițe de cămilă din al treilea mileniu î.e.n. și la fel în Israel la Muntele Neghev s-u găsit oseminte de cămilă din aceea perioadă împreună cu oseminte de oaie.